

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/86/2023
Identifikačné číslo spisu:	3221010158
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:3221010158.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obvineného L. G., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 19. marca 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 9. januára 2023, sp. zn. 23To/97/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného L. G. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 9. septembra 2022, sp. zn. 6T/39/2021 uznal obvineného L. G. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovodateľ“) vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„obžalovaný L. G. si v presne nezistenej dobe, na bližšie nezistenom mieste v Prievidzi a v Bánovciach nad Bebravou, ako aj na iných doposiaľ nestotožnených miestach, bližšie nezisteným spôsobom v bližšie nezistenom množstve, neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky - pervitín (metamfetamín) a rastliny rodu Canabis (konopa), ktoré následne neoprávnene prechovával do dňa 22.07.2021, kedy vo večerných hodinách na smetisku nachádzajúcom sa za mestom Nováky v smere na Bánovce nad Bebravou ukryl 1 zatavenú plastovú striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorú dňa 23.07.2021 o 02.10 hod. polícii vydala S. J., pričom sa v tejto plastovej striekačke nachádzal kryštallický materiál s hmotnosťou 452 mg (stopa č. 9), v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamínu s prímiesou metylsulfonyletánu (MSM), s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná baza), obsahujúca 324 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 8 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom uvedené

omamné a psychotropné látky, ktoré si obžalovaný zabezpečoval aj pre vlastnú potrebu, taktiež distribuoval viacerým osobám, a to:

- S. J., ktorej od bližšie nezistenej doby, približne dva až tri krát do týždňa bezodplatne dával nezistené množstvo pervitínu a marihuany, naposledy dňa 22.07.2021 vo večerných hodinách na bližšie nezistenom mieste v Prievidzi na ul. Bojnickej,

- K. G., ktorému od bližšie nezistenej doby roku 2020 najmenej 5 až 6 krát, predal vždy jeden diel pervitínu, za ktorý mu K. G. platil 10 €, naposledy v bližšie nezistenej dobe mesiaca jún, alebo júl 2021, na bližšie nezistenom mieste v Bánovciach nad Bebravou mu predal pervitín za sumu 30 €,

- D. B., ktorej od bližšie nezistenej doby mesiaca máj 2021, na bližšie nezistených miestach v Bánovciach nad Bebravou, najmenej tri krát bezodplatne dal pervitín, vždy v množstve jednej dávky,

pričom obžalovaný L. G. od bližšie nezistenej doby mesiaca jún 2021 až do dňa 22.07.2021, do 20.40 hod., kedy bol zadržaný, najmenej 12 až 15 krát, využil na dopravu k osobám, od ktorých pervitín kupoval, osobné motorové vozidlo zn. Opel Vectra, EČ: I VIN: R r. v. 2004, farba šedá, ktorého vlastníkom a držiteľom je O. P., ktorý na uvedenom vozidle vozil obžalovaného L. G. z Bánoviec nad Bebravou do Prievidze, na bližšie nestotožnené parkovisko na ul. Bojnickej, za čo mu obžalovaný L. G. po každej jazde, ako odmenu, dal diel pervitínu a 10 € na naftu, naposledy dňa 22.07.2021 okolo 18.30 hod. obžalovaný L. G. kontaktoval O. P., aby pre neho prišiel k pohostinstvu Omar v Bánovciach nad Bebravou, po čom išli do Prievidze, na parkovisko pred bytovku na Bojnickú ulicu, kde následne obžalovaný L. G. išiel kúpiť pervitín a O. P. čakal v aute, keď asi po pol hodine prišiel obžalovaný L. G. do auta mal pri sebe v plastovej striekačke pervitín v množstve asi polovicu striekačky, následne jeden diel nasypal na papierik O. P., ktorý si ho dal do červenej krabičky od cigariet a do prednej priehradky spolujazdca,

pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

rastliny rodu Cannabis - konope sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok,

pričom uvedeného konania sa obžalovaný L. G. dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To 46/2015, zo dňa 04.06.2015, právoplatným dňa 04.06.2015, odsúdený za pokračovací zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona v bode 2 rozsudku spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na trest odňatia slobody 6 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne."

2. Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil súd prvého stupňa obvinenému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 1 (jeden) rok. Okresný súd obvinenému napokon podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil taktiež trest prepadnutia vecí špecifikovaných v predmetnom rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

3. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 9. januára 2023, sp. zn. 23To/97/2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Martina Hurtiša, vo svoj prospech dovolanie, v ktorom označil dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

5. V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený namietal, že pre ten istý skutok bolo dvakrát začaté trestné stíhanie, a to Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bánovce nad Bebravou pod ČVS: ORP-76-VYS-BN-BN-2021 a zároveň Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín pod ČVS: KRP-74/VYS-TN-2021, pričom trestné stíhanie neboli spojené a napriek ich nespojeniu orgány činné v trestnom konaní použili dôkazy z konania vedeného pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bánovce nad Bebravou do konania vedeného pred Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín, čo je podľa obvineného nesprávny postup. Obvinený ďalej namietal, že na túto jeho námietku krajský súd reagoval v napadnutom uznesení len odkazom na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorý sa však k tejto námietke v odôvodnení svojho rozsudku vôbec nevyjadril.

6. Dovolateľ ďalej uviedol, že orgány činné v trestnom konaní mali vedomosť o tom, že mal predávať omamné a psychotropné látky viacerým osobám, preto nemali vykonať zastavenie vozidla a jeho zadržanie, ale mali postupovať v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/12/2015 a 4Tdo/66/2014. Podľa názoru obvineného mal vozidlo podozrivého zastavovať vyšetrovateľ a nie príslušníci dopravnej polície, pričom poukázal na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z., podľa ktorého vyšetrovateľ môže požiadať o vykonanie úkonov len v prípade, ak ich nemôže vykonať sám. Vyšetrovateľ mal, podľa názoru dovolateľa, oprávnenie vozidlo zastaviť a keďže o zastavenie vozidla požiadal iný útvar Policajného zboru, taký postup predstavoval porušenie práva na spravodlivý proces. Obvinený tiež doplnil, že úkony podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona vykonal operatívny pracovník p. K. a tento operatívny pracovník vykonával aj iné úkony, na ktoré nebol oprávnený, poukazujúc v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/28/2012 s tým, že aj zaistenie striekačky s obsahom omamnej látky (stopa č. 9) vykonal iný operatívny pracovník, pričom orgány činné v trestnom konaní vedeli vopred, že sa má jednať o omamné látky, a preto aj tento úkon mal vykonať vyšetrovateľ.

7. K zaistenej striekačke obvinený uviedol, že svedkyňa J. túto nemala pri sebe, tak ako to predpokladá ustanovenie § 89a Trestného poriadku, a preto predmetnú striekačku nemohla vydať a za účelom jej vydania mali byť vykonané iné úkony, ako napr. prehliadka iných priestorov - pozemku, kde sa drogy mali nachádzať. Dovolateľ ďalej upozornil, že svedkyňa J. bola vykonaná osobná prehliadka, pri ktorej striekačka nájdená nebola a následne po tomto úkone ju mala dobrovoľne vydať, pričom k tejto jeho námietke sa okresný a ani krajský súd nevyjadrili, čo považoval za porušenie jeho práva na spravodlivý proces poukazujúc pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/37/2011.

8. Obvinený ďalej namietal, že svedkovia boli v čase ich výsluchu preukázateľne pod vplyvom omamných a psychotropných látok, o čom orgány činné v trestnom konaní vedeli a túto skutočnosť mali potvrdenú aj výsledkami testov a zdôraznil, že svedkyňa S. J. bola pod vplyvom omamných a psychotropných látok aj v čase, kedy mala vydať zatavenú striekačku, čo vyplýva z jej výpovede z 22. júla 2021, kedy uviedla, že predtým, ako ich chytili policajti s drogami, drogu užila. V tejto súvislosti obvinený namietal odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorý uviedol, že svedkovia neboli pod takým vplyvom omamných a psychotropných látok, ktorý by mal vplyv na obsah ich výpovedí a zdôraznil, že v prípade, ak je obvinený pod vplyvom alkoholu, je jeho výpoveď prípustná len v čase, keď už pod vplyvom alkoholu nie je, vytýkajúc ešte, že krajský súd sa k tejto skutočnosti v napadnutom uznesení nevyjadril. Dovolateľ ďalej poukázal na nesprávne poučenia svedkov J., G. a B. a upresnil, že pri výsluchu svedkyne J. 24. júla 2021 absentuje uvedenie textu, že k obvinenému nie je v príbuzenskom, ani obdobnom pomere a nejedná sa o blízku osobu, hoci menovanú svedkyňu obvinený pri svojom

výsluchu označil ako svoju družku. K svedkom G. a B. obvinený uviedol, že pokiaľ by menovaní svedkovia boli riadne poučení aj v prípravnom konaní, odmietli by vypovedať nielen na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní. K svedkovi P. dovolateľ namieta, že v prípade tohto svedka sa mal vyžadovať vyšší stupeň kontroly, poukazujúc pritom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) označením neúplnej spisovej značky rozhodnutia (ÚS 14/2019). Obvinený napokon namieta hodnotenie výpovede svedkyne W., ktorá uviedla, že obvinený predával drogy aj svedkom I. a P., čo však menovaní svedkovia vo svojich výpovediach popreli.

9. Dovolateľ ďalej namieta, že okresný súd odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy, s čím sa stotožnil aj krajský súd, hoci ním navrhované dôkazy by preukázali oprávnenosť, resp. zákonnosť vykonaných úkonov a mohli by odstrániť pochybnosti o vykonaných úkonoch poukazujúc v tejto súvislosti na rozhodnutia (bez označenia súdu), podľa ktorých odmietnutie výsluchu svedka musí byť dostatočne odôvodnené s tým, že právo na výsluch svedka predstavuje základnú procesnú záruku každého trestného konania.

10. Ku kvalifikačnému znaku „na viacerých osobách“ podľa § 138 písm. j) Trestného zákona obvinený uviedol, že predaj drog viacerým osobám je zahrnutý v znakoch základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Trestného zákona, preto podľa jeho názoru jeho konanie nie je možné kvalifikovať aj podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, pretože takýto postup je v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona. Dovolateľ zároveň uviedol, že žiadne dôkazy nesvedčili pre predaj drog viacerým osobám a napriek tejto skutočnosti mu bolo takto obvinenie vznesené, čo namieta postupom podľa § 363 Trestného poriadku, ktorý však nemohol byť využitý z dôvodu podania obžaloby. Obvinený napokon namieta, že by mal trestnú činnosť páchať od mesiaca jún až júl, pretože táto skutočnosť nevyplyva z dokazovania.

11. Dovolateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvody dovolania opierajú a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok okresného súdu.

12. K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý reagoval na jednotlivé dovolacie námietky obvineného. K postupu pri začatí trestného stíhania uviedol, že po začatí trestného stíhania sa v priebehu trestného konania zistili nové skutočnosti, preto bolo potrebné postupom podľa § 206 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnúť súčasne o začatí trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku a vznesení obvinenia podľa § 206 Trestného poriadku, ktorý postup je v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 63 z roku 2022. Vo vzťahu k zastaveniu osobného motorového vozidla podozrivého P. príslušníkmi dopravnej polície prokurátor poukázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorý takýto postup považoval za súladný s príslušnými ustanoveniami zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Pokiaľ ide o vydanie veci S. J., poukázal na zápisnicu o vydaní veci, z ktorej vyplynulo, že menovaná zatavenú plastovú striekačku vydala dobrovoľne po riadnom a zákonnom poučení podľa § 89a ods. 1 Trestného poriadku. Prokurátor ďalej uviedol, že obvinený v dovolaní namieta hodnotenie dôkazov a ich nevykonanie, avšak rozsah a ťažisko dokazovania je v réžii okresného a krajského súdu, do ktorého dovolací súd vstupovať nemôže, pričom súd sa s jeho návrhmi na doplnenie dokazovania vysporiadal a riadne o nich rozhodol na hlavnom pojednávaní. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že ním nemožno napadnúť spôsob hodnotenia dôkazov súdom, pričom nesúhlas obvineného s hodnotením dokazovania nezakladá žiaden dôvod dovolania. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že jeho predmetom nemôžu byť skutkové zistenia a zároveň vyslovil názor, že právna kvalifikácia skutku okresným súdom je správna. Podľa názoru prokurátora je z obsahu dovolania zrejmé, že obvinený chápe dovolanie ako ďalší riadny opravný prostriedok, keďže v ňom namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob hodnotenia dôkazov okresným a krajským súdom, pričom však námietky proti spôsobu a rozsahu dokazovania či hodnotenia vykonaného dokazovania nezakladajú žiaden dovolací dôvod. Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382

písm. c) Trestného poriadku odmietol.

13. Obvinený svoje dovolanie doplnil, prostredníctvom svojho obhajcu, písomným podaním, vo vzťahu k dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku.

14. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený uviedol, že okresný a krajský súd sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali s nedostatočne zisteným skutkovým stavom z pohľadu bezprostrednosti zakotvenej v § 2 ods. 19 Trestného poriadku a na toto ustanovenie nadväzujúcim ustanovení § 278 ods. 2 Trestného poriadku. Dovolateľ konštatoval, že podmienkou pre uznanie viny zo spáchania trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona je neoprávnené nakladanie s omamnou látkou, psychotropnou látkou, jedom alebo prekurzorom, preto pokiaľ súdy založia rozhodnutie o jeho vine na prezumpcii protiprávnosti konania bez toho, aby v tomto smere vykonali relevantný dôkaz, potom takýmto postupom a rozhodnutím dochádza k závažnému zásahu do práva na obhajobu dovolateľa, prezumpcie jeho neviny a v širšej súvislosti aj práva na spravodlivý proces. Obvinený vyjadril názor, že všetky zákonné znaky trestného činu musia byť dokazované a preukázané bez akýchkoľvek pochybností a len takýto postup mu garantuje ústavou zaručené právo na obhajobu, vrátane práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, tieto dôkazy vyvracať a spochybňovať zákonom ustanoveným spôsobom.

15. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený ešte uviedol, že zo zisteného skutku nevyplýva, že by neoprávnene kúpil psychotropné látky a zároveň v zistenom skutku nie je dostatočne vyjadrené, akým konaním si mal tieto látky zadovážovať, pričom súd nahradil skutkový dej nešpecifikovaným výrazom prevzatým z formulácie ustanovenia § 172 ods. 1 Trestného zákona bez toho, aby mu poskytol informáciu o tom, ktoré konkrétne konanie vykazuje znaky neoprávneného zadovážania psychotropných látok. Dovolateľ ďalej namietal, že napriek skutočnosti, že zaistený metamfetamín do konania vydala svedkyňa S. J., bol za majiteľa metamfetamínu označený on a zároveň namietal, že pokiaľ jeho množstvo zodpovedalo 8 bežným jednotlivým dávkam drogy, potom malo byť toto konanie kvalifikované podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť následný predaj a poskytnutie drogy ďalším osobám, v dôsledku čoho je nutné konštatovať, že skutkové zistenia nie sú v súlade s § 163 ods. 3 Trestného poriadku z hľadiska nezameniteľnosti jednotlivých čiastkových útokov trestného činu, pretože bez uvedenia miesta a času a zároveň opisu skutkového deja nebol oboznámený s tým, kedy a kde konkrétne sa mal stíhaných skutkov dopustiť. V tejto súvislosti obvinený ešte namietal, že zo zisteného skutku nie je možné ustáliť, či množstvo psychotropnej látky zodpovedá minimálnemu množstvu pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti a či vôbec psychotropná látka obsahovala účinnú látku metamfetamín v koncentrácii spôsobiljej vyvolať psychickú a fyzickú závislosť a negatívny dopad na jej užívateľa, ako to predpokladá zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

16. Dovolateľ ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3Tos/135/2023, v ktorom krajský súd konštatoval, že výsluch svedka podlieha smernici Európskeho parlamentu a Rady 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači, z ktorej vyplýva, že pokiaľ sa svedok stane počas výsluchu podozrivou alebo obvinenou osobou výsluch by mal byť okamžite prerušený s tým, že vo výsluchu môže byť pokračované, ak bude dotknutá osoba informovaná o tom, že sa stala podozrivou alebo obvinenou osobou a má možnosť v plnej miere vykonávať práva stanovené v predmetnej smernici. Podľa názoru obvineného v rámci dovolacích námietok uvedených v dovolaní poukazoval aj na porušenie predmetnej smernice, aj keď nie explicitne s tým, že k takým porušeniam došlo aj v jeho prípade.

17. Obvinený v závere doplnenia dovolania zopakoval svoj návrh na rozhodnutie, ktorý uviedol v dovolaní.

18. K doplneniu dovolania bolo pripojené písomné podanie obvineného zo 7. decembra 2023 (poznámka - rukou písané) adresované okresnému súdu, v ktorom obvinený uviedol, že dopĺňa dovolanie spísané

jeho obhajcom k dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, ktoré jeho obhajca nevyjadril spôsobom relevantným pre dovolacie konanie. Obsah tohto písomného podania obvineného korešponduje s doplnením dovolania, ktoré spísal obhajca obvineného vo vzťahu k uvedeným dôvodom dovolania.

19. Spis Okresného súdu Bánovce nad Bebravou bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o dovolaní obvineného 19. decembra 2023.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

21. V prvom rade najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnenýprehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia (primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

22. Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmvava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmvané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu potom zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

23. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku,

ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 120/2012).

24. Obvinený v dovolaní označil dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ku ktorému najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia, preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinil podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 7/2011).

25. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z dikcie citovaného dovolacieho dôvodu je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

26. Podľa názoru obvineného mal dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu) spočívať v tom, že okresný a krajský súd sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali s nedostatočne zisteným skutkovým stavom z pohľadu bezprostrednosti zakotvenej v § 2 ods. 19 Trestného poriadku a na toto ustanovenie nadväzujúcim ustanovení § 278 ods. 2 Trestného poriadku a zároveň v tom, že súdy založili rozhodnutie o jeho vine na prezumpcii protiprávnosti konania bez toho, aby v tomto smere vykonali relevantný dôkaz.

27. Pokiaľ obvinený namietal nedostatočne zistený skutkový stav, k tomu je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu

„odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 3. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)]. Preskúmanie skutkových otázok je v dovolacom konaní neprípustné, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i), text za bodkočiarkou, Trestného poriadku správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, preto námietka obvineného spočívajúca v nedostatočne zistenom skutkovom stave nezakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ale ani žiaden iný podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

28. Najvyšší súd nepovažoval za relevantnú ani námietku obvineného vo vzťahu k nedokazovaniu protiprávnosti jeho konania. Obvinený v podstate namietal, že k neoprávnenosti nakladania s omamnými a psychotropnými látkami nebol vykonaný žiaden dôkaz. Takáto námietka však dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku (dovolenie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) nezodpovedá, pretože tento dovolací dôvod môže byť naplnený len vtedy, ak súd vykonal dôkazy nezákonným spôsobom tzn., že pri ich vykonávaní (ale aj získaní v prípravnom konaní) bol porušený zákon. Preto platí, že nevykonanie dôkazu súdom nie je možné považovať za okolnosť odôvodňujúcu existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, nakoľko iba opačný postup súdu - vykonanie dôkazu nezákonným spôsobom môže tento dovolací dôvod naplniť (primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. mája 2023, sp. zn. 1Tdo/20/2023).

29. Námietka „založenia rozhodnutia na dôkaze, ktorý nebol vykonaný“, by však mohla byť dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, za predpokladu, že takýmto postupom dôjde k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom za súčasného rešpektovania ustanovenia § 371 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého Dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

30. Z predloženého spisu vyplýva, že obvinený uvedenú námietku vzniesol po prvýkrát až v doplnení svojho dovolania. V tejto súvislosti je potom potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 52/2021, v zmysle ktorého ustanovenie § 371 ods. 4, veta prvá, Trestného poriadku je treba vykladať tak, že predpoklad, že namietaná okolnosť bola tomu, kto dovolanie podáva, známa už v pôvodnom konaní, bude daný vždy, ak sa s ňou mohol dovolateľ pri riadnom využití svojich práv - v prípade obvineného realizovaných či už priamo alebo prostredníctvom obhajcu - oboznámiť už v pôvodnom konaní. V takom prípade sa nemôže dovolateľ úspešne odvolávať na svoju nevedomosť zapríčinenú rezignáciou na uplatnenie svojich práv, resp. majúcu pôvod v ich nedôslednom, resp. nedostatočnom uplatňovaní. Preto pokiaľ dovolateľ prvýkrát až v podanom dovolaní namieta okolnosť, (objektívne) skôr zistiteľnú z obsahu spisového materiálu, prípadne zo samotného priebehu úkonu trestného konania, pričom poukazuje na svoju predchádzajúcu subjektívnu nevedomosť o nej (napr. z dôvodu neprítomnosti na hlavnom pojednávaní alebo nevyužitia inštitútu nazretia do spisu), zákonná podmienka uvedená v prvej vete § 371 ods. 4 Trestného poriadku nie je u neho splnená. Rovnako neprichádza do úvahy ani „obídenie“ tejto podmienky, stanovenej pre dovolateľa, s odkazom na to, že v súlade s § 317 ods. 1, veta druhá, Trestného poriadku mal na prvýkrát až v podanom dovolaní vytýkanú chybu „ex offio“ prihliadnuť už samotný odvolací súd.

31. Zhrnúc uvedené najvyšší súd uvádza, že obvinený námietku „založenia rozhodnutia na dôkaze, ktorý v konaní nebol vykonaný“ neuplatnil včas, a preto sa ňou najvyšší súd vecne nezaoberal, pričom takýto postup ako ústavne konformný vyhodnotil aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 10. augusta 2023, sp. zn. IV. ÚS 397/2023.

32. Napriek tomu, nad rámec uvedené, len pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že:

33. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 139/1998 Z. z.“) Zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami môže len fyzická osoba alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom, a to na základe povolenia, ktoré vydáva ministerstvo.

34. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 139/1998 Z. z. Nedovolené zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami je zaobchádzanie iným spôsobom, ako ustanovuje tento zákon.

35. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 139/1998 Z. z. Držať omamné látky a psychotropné látky podľa osobitného predpisu sú oprávnení:

- a) policajt,
- b) ozbrojený príslušník finančnej správy,
- c) príslušník vojenskej polície,
- d) príslušník spravodajských služieb,
- e) príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže.

36. Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 Kto neoprávnene

- a) vyrobí,
 - b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
 - c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
 - d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor alebo kto takú činnosť sprostredkuje,
- potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

37. Ustanovenie § 172 Trestného zákona je blanketnou normou, keďže zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami upravuje iný zákon, a to zákon č. 139/1998 Z. z..

38. Trestný zákon „pracuje“ s pojmom „neoprávnene“ a zákon č. 139/1998 Z. z. primárne s pojmom „nedovolené zaobchádzanie“, teda z hľadiska slovného vyjadrenia nie s totožnými pojmami. Okrem rozdielu v slovnom vyjadrení je rozdiel aj v obsahu, ktorý uvedené pojmy pokrývajú. Ak totiž niekto zaobchádza s omamnými a psychotropnými látkami iným spôsobom, ako ustanovuje zákon č. 139/1998 Z. z., zaobchádza s takými látkami pre účely podľa zákona č. 139/1998 Z. z. nedovolené, čo ale bez ďalšieho nemusí znamenať naplnenie trestnoprávnej zodpovednosti, keďže Trestný zákon v základnej skutkovej podstate trestného činu podľa § 172 ods. 1 vymedzuje konkrétne konania, ktorých sa páchatel musí dopustiť, aby bolo jeho konanie trestné. Takými konaniami sú výroba, dovoz, vývoz, prevoz, danie na prepravu, kúpa, predaj, výmena, zadováženie, prechovávanie alebo sprostredkovanie uvedených konaní, a to za predpokladu, že tak páchatel urobí neoprávnene.

39. Keďže zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami možno len za splnenia podmienok ustanovených zákonom č. 139/1998 Z. z. a súčasne len na základe povolenia vydaného ministerstvom, neoprávneným pre účely Trestného zákona bude ktorékoľvek z konaní uvedených v bode 38 tohto uznesenia za predpokladu, že sa ich páchatel dopustí bez toho, aby mal príslušným ministerstvom vydané povolenie podľa cit. zákona alebo za predpokladu, že páchatel bude omamné a psychotropné látky držať a nepôjde o osobu uvedenú v § 4 ods. 5 cit. zákona.

40. Na závery uvedené v bode 39 tohto uznesenia potom nadväzuje zodpovedanie otázky, či je potrebné neoprávnenosť nakladania s omamnými a psychotropnými látkami v trestnom konaní dokazovať.

41. Podľa § 119 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku V trestnom konaní treba dokazovať najmä
a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu.

42. Z cit. ustanovenia Trestného poriadku vyplýva, že v trestnom konaní je treba dokazovať aj znaky trestného činu. Pokiaľ je znakom trestného činu podľa § 172 Trestného zákona „neoprávnenosť“ nakladania s omamnými a psychotropnými látkami, potom je v trestnom konaní potrebné dokazovať aj

uvedený znak skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Zároveň je však potrebné uviesť, že ani dokazovanie nemá byť vedené ad absurdum v tom smere, aby bolo potrebné formálne dokazovať skutočnosť, ktorej existencia vyplýva z iných vykonaných dôkazov, resp. je bez ďalšieho zrejmá.

43. Obvinený bol v prejednávanej trestnej veci uznaný vinným, pretože si, zjednodušene povedané, zadovážil omamné a psychotropné látky, ktoré prechovával a následne ich predal alebo bezodplatne poskytol súkromným fyzickým osobám na účely ich užívania, teda zneužívania. Zákon č. 139/1998 Z. z. upravuje účel a pravidlá zaobchádzania s omamnými a psychotropnými látkami, a to najmä na vedecké a liečebné účely a pod., v žiadnom prípade však neupravuje ako jednu z možností zaobchádzania s takýmito látkami jej zadovážovanie a prechovávanie súkromnými fyzickými osobami a ich poskytovanie iným súkromným fyzickým osobám na účely zneužívania. Preto neexistuje žiadna zákonná možnosť, aby obvinený ako súkromná osoba získal povolenie na zadováženie v akejkoľvek jeho podobe vrátane kúpy, výmeny atď. omamných a psychotropných látok na účely ich ďalšej distribúcie iným fyzickým osobám na ich zneužitie (užitie) a tým pádom neexistuje ani dôvod na dokazovanie skutočnosti, že povolenie nemal, pretože ho objektívne ani mať nemohol (na takúto činnosť mu nemohlo byť udelené, zákon č. 139/1998 Z. z. to neumožňuje).

44. Navyše podľa § 5 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. Fyzické osoby môžu zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami, ak dosiahli vek 18 rokov, sú spôsobilé na právne úkony, bezúhonné a zdravotne spôsobilé. Bezúhonnosť žiadateľa, odborného zástupcu a osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom, sa preukazuje odpisom registra trestov. Na účel preukázania bezúhonnosti poskytne žiadateľ, odborný zástupca a osoby, ktoré sú štatutárnym orgánom, údaje potrebné na vyžiadanie odpisu registra trestov. Údaje podľa tretej vety ministerstvo bezodkladne zašle v elektronickej podobe prostredníctvom elektronickej komunikácie alebo, ak to nie je možné, v listinnej podobe Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na vydanie odpisu registra trestov. Ak ide o žiadateľa o vydanie povolenia na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami alebo o jeho odborného zástupcu a osoby, ktoré riadia priamo činnosti uvedené v povolení, musia mať odbornú spôsobilosť podľa § 6. Z odpisu registra trestov dovolateľa vyplýva, že obvinený bol jedenásťkrát súdne trestaný, pričom len v prípade štyroch jeho odsúdení sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol, z čoho potom vyplýva, že nebol bezúhonný a objektívne teda povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami podľa zákona č. 139/1998 Z. z. získať nemohol. Už len na základe týchto okolností je nepochybne zrejmé, že obvinený nemohol mať na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami povolenie, a preto je záver o neoprávnenosti nakladania s omamnými a psychotropnými látkami správny. Navyše obvinený nemal ani postavenie niektorej z osôb uvedených v § 4 ods. 5 zákona č. 139/1998 Z. z., ktoré by ho oprávňovalo na držanie omamných a psychotropných látok podľa osobitných predpisov.

45. Preto nedokazovaním skutočnosti, že obvinený s omamnými a psychotropnými látkami nakladal neoprávnené, nemohlo dôjsť k naplneniu žiadneho dovolacieho dôvodu.

46. K výhrade obvineného založenej na tom, že v jeho trestnej veci boli na tom istom skutkovom základe začaté dve trestné stíhania, ktoré mali byť spojené do jedného spoločného konania najvyšší súd uvádza, že ani táto výhrada nie je dôvodná. Z vyšetrovacieho spisu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne (ďalej len „KR PZ TN“) sp. zn. ČVS: KRP-74/1-VYS-TN-2021 (ďalej len „vyšetrovací spis“) vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou (ďalej len „OR PZ BnB“) z 13. mája 2021 pod ČVS: ORP-76/VYS-BN-2021 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

47. Z návrhu na postúpenie veci vypracovaného 23. júla 2021 riaditeľom odboru kriminálnej polície OR PZ BnB vyplýva, že po zadržení obvineného, O. P. a S. J. 22. júla 2021, vykonanými úkonmi po začatí trestného stíhania boli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že obvinený mal svojim konaním naplniť znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm.

d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a preto z dôvodu vecnej príslušnosti bola trestná vec obvineného a O. P. evidovaná na OR PZ BnB pod ČVS: ORP-76/VYS-BN-2021 postúpená KR PZ TN, ktorého vyšetrovateľ uznesením z 23. júla 2021 pod ČVS: KRP-74/1-VYS-TN-2021 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a zároveň obvinenému podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

48. Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva, že ďalším uznesením vyšetrovateľa KR PZ TN z 10. septembra 2021, ČVS: KRP-74/1-VYS-TN-2021 bolo podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1, ods. 5 Trestného poriadku obvinenému rozšírené obvinenie pre ďalší čiastkový útok pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

49. Podľa § 199 ods. 3 Trestného poriadku Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona. Uznesenie neobsahuje odôvodnenie.

50. Z cit. ustanovenia Trestného poriadku vyplýva, že uznesenie vyšetrovateľa OR PZ BnB z 13. mája 2021 pod ČVS: ORP-76/VYS-BN-2021 nemôže pokrývať tú časť skutku, k spáchaniu ktorého malo dôjsť po vydaní predmetného uznesenia, čo je ďalším dôvodom pre vydanie uznesenia vyšetrovateľa KR PZ TN z 23. júla 2021 pod ČVS: KRP-74/1-VYS-TN-2021, ako aj nasledujúceho uznesenia vyšetrovateľa KR PZ TN z 10. septembra 2021 pod ČVS: KRP-74/1-VYS-TN-2021.

51. Z uvedeného potom vyplýva, že nešlo o dve samostatné konania vedené pre dva rôzne skutky obvineného, ale o zmenu vecnej príslušnosti vyvolanú závažnosťou jednej trestnej činnosti, z ktorej spáchania bol obvinený v tom čase dôvodne podozrivý a zosúladenie skutkového stavu so stavom právnym, teda začatie trestného stíhania aj pre časť konania, ktoré prvým uznesením pokryté nebolo. Uvedený postup preto nemá za následok nezákonnosť trestného stíhania obvineného, a teda nezakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), ale ani písm. c) Trestného poriadku.

52. Ďalšia výhrada obvineného smerovala proti postupu pri jeho zadržaní, keď podľa jeho názoru mal vozidlo zastaviť vyšetrovateľ, keďže polícia disponovala informáciami o tom, že má páchať drogovú trestnú činnosť. S obvineným je potrebné súhlasiť v tom, že pokiaľ orgány činné v trestnom konaní disponujú kvalifikovaným podozrením zo spáchania trestnej činnosti, je potrebné všetky úkony vykonávať podľa Trestného poriadku [Pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. V takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestno-procesným postupom. Ak však poznatky o trestnej činnosti nie sú policii dostatočne vopred známe, môže byť výsledok zákonného postupu pri služobnom zákroku (§ 9 ods. 3 zákona o Policajnom zbore) dôkazom v trestnom konaní - rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 47/2013-I.].

53. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený bol zadržaný po začatí trestného stíhania (viď bod 45) 22. júla 2021 o 20.40 hod. podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v procesnom postavení podozrivej osoby po predchádzajúcom telefonickom súhlase prokurátora, a to vyšetrovateľom kpt. JUDr. X. D..

54. Podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku Osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže policajt zadržať, ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 alebo 2 alebo ak ide o podozrivú osobu

podľa § 204 ods. 1, aj keď proti nej doteraz nebolo vznesené obvinenie. Na zadržanie je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu možno zadržanie vykonať, len ak vec neznesie odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku. Pri zadržaní podozrivej osoby sa § 73 ods. 3, druhá veta, použije rovnako.

55. Z uvedeného potom vyplýva, že procesné úkony voči obvinenému boli od počiatku vykonávané podľa Trestného poriadku, teda tak, ako to najvyšší súd uvádzal v rozsudku z 15. apríla 2015, sp. zn. 1Tdo/12/2015 a v rozsudku zo 4. októbra 2016, sp. zn. 4Tdo/66/2014, na ktoré poukázal aj obvinený (poznámka - v predmetných rozhodnutiach najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v neprospech obvinených z dôvodu, že Policajný zbor vykonával úkony proti obvineným podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore napriek tomu, že disponoval relevantnými poznatkami o páchaní trestnej činnosti obvinenými v dostatočnom časovom predstihu).

56. Na výhradu obvineného, že vozidlo mal zastavovať vyšetrovateľ, dal obvinenému odpoveď už krajský súd v napadnutom uznesení, keď poukázal na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, podľa ktorého Policajt vo vyšetrovaní a v skrátenom vyšetrovaní je vo veciach, ktoré vyšetruje, oprávnený vyžadovať od služieb Policajného zboru v súlade so zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi zabezpečenie vykonania úkonov a opatrení nevyhnutných pre vyšetrovanie, ktoré vzhľadom na ich povahu nemôže vykonať sám.

57. K uvedenému najvyšší súd dopĺňa, že podľa § 23 ods. 2 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 30/2020 Z. z. o dopravnom značení Policajt dáva pokyn na zastavenie vozidla zdvihnutím ruky s otvorenou dlaňou smerujúcou k zastavovanému vozidlu, zdvihnutým policajným zastavovacím terčom alebo svetidlom vyžarujúcim svetlo červenej farby, ktorým pohybuje v hornom polkruhu. Z idúceho vozidla označeného príslušnosťou k Policajnému zboru a vozidla neoznačeného príslušnosťou k Policajnému zboru môže dávať policajt pokyn na zastavenie vozidla kývaním ruky zvisle hore a dolu, vysunutým policajným zastavovacím terčom alebo rozsvietením nápisu "STOP". Z idúceho vozidla možno pokyn na zastavenie vozidla zdôrazniť zvláštnym výstražným svetlom, prípadne aj typickým zvukovým znamením podľa § 6a písm. j) zákona. Pokyn na zastavenie vozidla možno dávať z vozidla idúceho pred zastavovaným vozidlom, ako aj z vozidla idúceho za zastavovaným vozidlom. Pri zastavovaní vozidla idúceho pred vozidlom, z ktorého policajt dáva pokyn na zastavenie vozidla, sa zvláštne výstražné svetlo a typické zvukové znamenie použije vždy. Pokyn na zastavenie vozidla dávaný z idúceho vozidla môže byť doplnený rozsvietením nápisu, ktorým sa usmerňuje vozidlo na miesto zastavenia.

58. Z citovaných ustanovení zákona č. 171/1993 Z. z. a vyhlášky č. 30/2020 Z. z. vyplýva, že vyšetrovateľ je oprávnený dávať pokyny na zastavenie vozidla. Ako však vyplynulo zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou z 11. februára 2022, ktorú okresný súd oboznámil na hlavnom pojednávaní konanom 27. apríla 2022, o zastavenie vozidla bol požadovaný Okresný dopravný inšpektorát Bánovce nad Bebravou z dôvodu operatívnej situácie, taktiky a bezpečnosti, pričom samotné zadržanie obvineného vykonal vyšetrovateľ kpt. JUDr. X. D., čo vyplynulo z výsluchu menovaného vyšetrovateľa na hlavnom pojednávaní konanom 13. júna 2022, ako aj zo Zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby z 22. júla 2021. Idúce vozidlo zastavoval npor. Mgr. Z. D., starší referent skupiny dopravných nehôd Okresného dopravného inšpektorátu v Bánovciach nad Bebravou, ktorý dal len pokyn na zastavenie idúceho vozidla a po zastavení vozidla nevykonával žiadne ďalšie úkony, čo vyplynulo z jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. júna 2022.

59. Zastavenie vozidla tak bolo úkonom nevyhnutným pre vyšetrovanie, avšak procesným úkonom podľa Trestného poriadku bolo až zadržanie obvineného vyšetrovateľom podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku. V uvedenom postupe preto najvyšší súd nevzhliadol dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

60. Obvinený ďalej namietal, že svedkovia (poznámka - svedkovia, ktorí vypovedali proti obvinenému)

boli v čase ich výsluchu pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že ako svedkovia boli na hlavnom pojednávaní vypočutí, resp. na hlavnom pojednávaní boli prečítané zápisnice o výsluchoch svedkov K. G., D. B. a S. J..

61. Svedok K. G. na hlavnom pojednávaní konanom 23. februára 2022 využil svoje právo a odoprel vypovedať, preto bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o výsluchu tohto svedka z 24. júla 2021, z ktorej je zrejmý čas výsluchu, a to od 13.25 hod. do 14.10 hod., pričom z obsahu predmetnej zápisnice nevyplýva, že by svedok mal byť v čase výsluchu pod vplyvom omamných a psychotropných látok, navyše svedok vypovedal, že naposledy drogu užil pred dvoma dňami, čo však na neho nemá žiadny účinok, navyše ani z obsahu jeho výpovede nevyplýva, že by svedok vypovedal nelogicky, zmätočne, nezrozumiteľne, čo by na prvý pohľad už mohlo avizovať neschopnosť výsluchu z dôvodu ovplyvnenia omamnými a psychotropnými látkami. Pri výsluchu svedka bola prítomná obhajkyňa obvineného JUDr. Katarína Martinková, ktorá vo vzťahu k priebehu výsluchu nevzniesla žiadne výhrady a na svedka nemala žiadne otázky. Podľa konečného výsledkového listu spoločnosti Unilabs bola vo vzorke moču svedka odobratej 23. júla 2021 o 11.30 hod. zistená prítomnosť metamfetamínu a Cannabisu.

62. Svedkyňa D. B. na hlavnom pojednávaní konanom 23. februára 2022 taktiež využila svoje právo a odoprela vypovedať, preto boli na návrh prokurátora prečítané zápisnice o jej výsluchu z 20. augusta 2021 a 23. septembra 2021. Zo zápisníc o výsluchu menovanej svedkyne taktiež nevyplýva, že by svedkyňa mala byť v čase výsluchov pod vplyvom omamných a psychotropných látok, pri oboch výsluchoch bola prítomná obhajkyňa obvineného, ktorá vo vzťahu k priebehu výsluchov nevzniesla žiadne výhrady a na svedkyňu nemala žiadne otázky.

63. Svedkyňa S. J. vypovedala na hlavnom pojednávaní konanom 23. marca 2022, pričom vzhľadom na rozpory medzi výpoveďou svedkyne prednesenou na hlavnom pojednávaní a jej výpoveďou z prípravného konania z 24. júla 2021 boli predmetné rozpory odstraňované postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku. Zo Zápisnice o výsluchu menovanej svedkyne z 24. júla 2021 vyplýva, že tento bol vykonaný v čase od 14.25 hod. do 15.25 hod. a tohto výsluchu sa zúčastnila obhajkyňa obvineného. Z predmetnej zápisnice nevyplýva, že by svedkyňa v čase výsluchu mala byť pod vplyvom omamných a psychotropných látok, pričom k priebehu výsluchu neboli ani zo strany obhajkyne vznesené žiadne námietky. Podľa konečného výsledkového listu spoločnosti Unilabs bola vo vzorke moču svedkyne odobratej dňa 23. júla 2021 o 04.55 hod. zistená prítomnosť metamfetamínu a Cannabisu.

64. Na hlavnom pojednávaní konanom 23. marca 2022 boli postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítané zápisnice o výsluchu spoluobvineného O. P. z 24. júla 2021 a 23. septembra 2021. Spoluobvinený O. P. pri výsluchu vykonanom 24. júla 2021 v čase od 10.40 hod. do 11.25 hod. uviedol, že sa po fyzickej a psychickej stránke cíti dobre a je schopný výsluchu. Z obsahu predmetnej zápisnice nevyplynulo, že by v čase výsluchu mal byť pod vplyvom omamnej alebo psychotropnej látky a proti obsahu zápisnice, či priebehu výsluchu ani on a ani prítomná obhajkyňa obvineného nevzniesli žiadne námietky. Spoluobvinený pri výsluchu 23. septembra 2021 vypovedal, že je desať rokov liečený na psychiatrickej ambulancii, pretože mu bola diagnostikovaná duševná porucha - paranoidná schizofrénia a zároveň uviedol, že má nastavenú medikamentóznú liečbu, ktorú dodržiava a dodržiaval ju aj v čase spáchania skutku. Aj v tomto prípade z obsahu predmetnej zápisnice nevyplýva, že by spoluobvinený v čase výsluchu mal byť pod vplyvom omamných a psychotropných látok, pričom proti obsahu zápisnice, či priebehu výsluchu ani on a ani prítomná obhajkyňa obvineného nevzniesli žiadne námietky. Podľa konečného výsledkového listu spoločnosti Unilabs bola vo vzorke moču spoluobvineného odobratej 23. júla 2021 o 02.18 hod. zistená prítomnosť metamfetamínu.

65. Pokiaľ obvinený poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky zo 4. marca 2010, sp. zn. III. ÚS 2170/09, k tomu je potrebné uviesť, že v tomto náleze bola riešená predovšetkým otázka, či je možné, resp. naopak potrebné dobu zabezpečenia lekárskej starostlivosti zadržanej osoby, ktorá trpí závažnou poruchou zdravia, alebo jej takáto závažná porucha zdravia bezprostredne hrozí, započítať do maximálnej lehoty 48 hodín obmedzenia osobnej slobody, v ktorej je prokurátor povinný buď zadržať

osobu prepustiť na slobodu alebo podať návrh na jej vzatie do väzby. Ústavný súd Českej republiky v odôvodnení predmetného nálezu okrem iného uviedol, že ak zadržaná osoba trpí závažnou poruchou zdravia, alebo jej takáto závažná porucha zdravia bezprostredne hrozí, potom takúto osobu nie je možné vypočúvať, pričom podobne je tomu v prípadoch, ak je zadržaná osoba intoxikovaná omamnou látkou.

66. K uvedenému nálezu najvyšší súd doplní, že aj intoxikovanie omamnou látkou, aby bolo relevantné, musí byť závažné, spôsobilé schopnosť svedka vypovedať ovplyvniť, teda takého charakteru, aby ho bolo možné označiť za závažnú poruchu zdravia. V prejednávanej trestnej veci to však nie je možné konštatovať, čo vyplýva jednak z priebehu výsluchov jednotlivých svedkov, keď nielen vyšetrovateľ, ale ani obhajkyňa obvineného nepojali podozrenie, že by výpoveď svedka mohla byť ovplyvnená jeho intoxikáciou a zároveň zo skutočností, že svedkovia K. G. a S. J., ako aj spoluobvinený O. P., boli vypočúvaní po viac ako 24 hodinách od odberu vzoriek moču. Nezanedbateľným faktom je aj konštatovanie v konečných výsledkových listoch, podľa ktorého pozitívny výsledok je len orientačný a neudáva hladinu intoxikácie alebo koncentrácie drogy v moči. Zhrnúc uvedené preto najvyšší súd uzatvára, že intoxikácia svedkov K. G. a S. J. a spoluobvineného O. P. v čase ich zadržania na zákonnosť ich výsluchov vykonávaných 24. júla 2021 nemala žiaden vplyv, a teda nezaložila ani dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

67. Obvinený ďalej namietal nesprávne poučenia svedkov S. J., K. G. a D. B., ktorých výpovede z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní prečítané (K. G. a D. B.), resp. ktorých časti boli na hlavnom pojednávaní prečítané za účelom odstránenia rozporov (S. J.). Obvinený v dovolaní uviedol, že poučenia v prípade svedkyne S. J. môžu u tejto svedkyne vyvolávať strach a zároveň namietal, že v zápisnici o jej výsluchu nie je uvedené, že k obvinenému nie je v príbuzenskom a ani obdobnom pomere a nejedná sa o blízku osobu, hoci ju obvinený vo svojom výsluchu označil ako svoju družku.

68. Nesprávne poučenia svedkov by mohli zakladať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, avšak z jednotlivých zápisníc o výsluchoch svedkov menovaných v bode 66 tohto uznesenia vyplýva, že títo boli (okrem iného) riadne poučení podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, pričom po poučení vyhlásili, že budú vypovedať. Najvyššiemu súdu nie je zrejmé, akým spôsobom mali poučenia svedkyne S. J. u tejto svedkyne vyvolať strach a obvinený toto svoje tvrdenie bližšie nezdôvodnil. Rovnako tak najvyššiemu súdu nie je zrejмый význam výhrady obvineného k označeniu pomeru menovanej svedkyne k osobe obvineného, pretože v zápisnici o výsluchu tejto svedkyne z 24. júla 2021 je uvedené, že je k obvinenému v pomere družky. Najvyšší súd zároveň opakovane uvádza, že pri výsluchoch všetkých svedkov bola prítomná obhajkyňa obvineného, ktorá nenamietala priebeh výsluchov, preto výhrady obvineného smerujúce k poučeniam svedkov najvyšší súd nepovažuje za relevantné.

69. Pokiaľ obvinený namietal hodnotenie výpovedí jednotlivých svedkov, resp. skutkové zistenia okresného súdu v časti ohraničenia začatia páchania stíhanej trestnej činnosti najvyšší súd opakovane uvádza, že hodnotenie vykonaného dokazovania a ani skutkové zistenia nemôžu byť predmetom dovolacieho prieskumu vychádzajúc z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i), text za bodkočiarkou, Trestného poriadku, v zmysle ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

70. Vo vzťahu k výhrade obvineného, že predaj drog viacerým osobám je zahrnutý už v znakoch základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Trestného zákona, v dôsledku čoho jeho konanie nie je možné kvalifikovať aj podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, najvyšší súd uvádza, že zo znenia základnej skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 (bod 36 tohto uznesenia) vyplýva, že trestnoprávne postihnutelný je už jeden predaj, či kúpa takej látky za predpokladu, že nejde o vlastnú spotrebu. Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil,

zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 15/2015-I.).

71. Preto pokiaľ páchatel' takýmto spôsobom konaná vo vzťahu k viacerým osobám, je plne namieste jeho konanie právne kvalifikovať podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. mája 2020, sp. zn. 2Tdo/14/2020, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2020, sp. zn. 2Tdo/64/2019). Zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu vyplýva, že obvinený omamné a psychotropné látky zadovážil S. J., K. G. a D. B., preto konanie obvineného súd prvého stupňa správne kvalifikoval podľa citovaných ustanovení Trestného zákona. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného zákona (dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť) tak obvinený svojimi námietkami nenaplnil. Obdobne tak nie je správny ani názor obvineného, že zaistené množstvo metamfetamínu zodpovedajúce 8 bežným jednotlivým dávkam drogy malo založiť len právnu kvalifikáciu podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a následný predaj drogy ďalším osobám na tejto skutočnosti nemohol nič zmeniť, pretože skutková podstata uvedená v § 171 ods. 2 Trestného zákona je privilegovanou skutkovou podstatou vo vzťahu k § 172 Trestného zákona a jej aplikácia prichádza do úvahy len v prípade, že páchatel' prechováva „drogy“ len pre vlastnú potrebu, čo však nie je prípad prejednávanej veci.

72. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku videl obvinený aj vo formulácii skutkovej vety, a to v tom smere, že v nej nie je vyjadrené, akým konaním si mal drogy zabezpečovať, resp. v nej nie je uvedené miesto, čas a opis skutkového deja vo vzťahu k čiastkovým útokom trestného činu namietajúc pritom, že zo zisteného skutku nie je možné ustáliť, či množstvo psychotropnej látky zodpovedá minimálnemu množstvu pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti a či vôbec psychotropná látka obsahovala účinnú látku metamfetamín v koncentrácii spôsobilej vyvolať psychickú a fyzickú závislosť a negatívny dopad na jej užívateľa, ako to predpokladá zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

73. Keďže vykonaným dokazovaním s výnimkou zabezpečenia si metamfetamínu 22. júla 2021 nebolo ustálené, kde a od koho si mal obvinený „drogy“ zadovážovať, okresný súd v skutkovej vete svojho rozsudku použil formuláciu „v presne nezistenej dobe, na bližšie nezistenom mieste v Prievidzi a v Bánovciach nad Bebravou, ako aj na iných doposiaľ nestotožnených miestach, bližšie nezisteným spôsobom v bližšie nezistenom množstve, neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky ...“. Použitie uvedenej formulácie nemá za následok, že by konanie obvineného nebolo možné právne kvalifikovať ako trestný čin, keďže vykonaným dokazovaním bolo inak preukázané, že obvinený si omamné a psychotropné látky neoprávnene zadovážoval. Uvedené primerane platí aj vo vzťahu k zadovážovaniu omamných a psychotropných látok svedkom S. J., K. G. a D. B..

74. Pokiaľ ide o fakt, že v skutkovej vete pri nezaistených drogách absentuje údaj o účinnej látke, tento rovnako nezakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

75. Trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol obvinený v prejednávanej veci uznaný vinným, sa dopustí ten kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje a spácha taký čin závažnejším spôsobom - na viacerých osobách a už bol za taký čin odsúdený. Podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky

spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie. Okresný súd v skutkovej vete svojho rozsudku (s čím sa krajský súd bez výhrad stotožnil) ustálil, že obvinený si zadovážoval omamné a psychotropné látky, teda látky obsahujúce účinné látky v takom množstve, ktoré je schopné ovplyvniť zjednodušene povedané psychiku človeka. Ide pritom o skutkový záver, ktorý je, ako to už bolo uvedené, z dovolacieho prieskumu vylúčený s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i), text za bodkočiarkou, Trestného poriadku. Skutkový záver spočívajúci v tom, že obvinený si zadovážoval omamné a psychotropné látky je zároveň plne podraditeľný pod zákonné ustanovenie § 172 Trestného zákona bez toho, aby bolo nevyhnutné konkretizovať obsah účinnej látky. Súd nižšieho stupňa preto ustálený skutok správne právne kvalifikovali.

76. Nad rámec uvedené len pre úplnosť sa žiada ešte dodať že, ak páchatel predáva/zadovážuje „drogy“ tretím osobám, sú takéto látky v drvivej väčšine prípadov tretími osobami - konečnými užívateľmi spotrebované, a teda v trestnom konaní nie sú ani objektívne zaistené, a preto ani nemôže byť znaleckým dokazovaním preukazovaný druh a množstvo účinnej látky v „droge“. Nič však nebráni všeobecným súdom v takýchto prípadoch ustáliť predaj „drogy“ a skutočnosť, že o „drogy“ (obsahujúce účinné látky) skutočne ide na základe svedeckých výpovedí svedkov - konečných užívateľov a v skutkovej vete vymedziť konkrétnu „drogu“, ktorú si obvinený zadovážoval, prechovával a následne aj predával, resp. bezodplatne dával, ďalej vo vzťahu k akým osobám tak robil (konkrétne špecifikovaným svedkom - konečným užívateľom, ktorí boli minimálne traja), a aj to, že to robil neoprávnene. Materiálny predpoklad, podľa ktorého si svedkovia potvrdzujúci užívanie drog kúpali priamo od obvineného „drogu“, resp. túto od obvineného dostávali zadarmo v množstve uspokojujúcom ich potreby, sa javí prima facie ako logický aj ústavnému súdu, ktorý vo svojom uznesení z 18. augusta 2023, sp. zn. III. ÚS 394/2023 okrem iného uviedol, že za týchto skutkových okolností a pri takto ustálenom dôkaznom stave je ústavno-právne udržateľné, ak skutková veta obsahuje tvrdenie o predávaní alebo dávaní drogy odberateľom v nezistenom množstve.

77. Obvinený v doplnení dovolania poukázal aj na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (ďalej len „Smernica 2016/1919“) a uviedol, že v rámci dovolacích námietok obsiahnutých v dovolaní poukazoval aj na porušenie predmetnej smernice, aj keď nie explicitne aj v jeho prípade. Obvinený však bližšie nešpecifikoval, v čom konkrétne má spočívať porušenie Smernice 2016/1919.

78. Vychádzajúc z ustanovení § 374 ods. 1 Trestného poriadku a § 385 ods. 1 Trestného poriadku je úlohou obvineného (kvalifikovane zastúpeného obhajcom), keďže dovolacie konanie je výlučne návrhovým konaním (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 1/2010), aby v podanom dovolaní vecne špecifikoval konkrétne chyby dovolaním napádaného rozhodnutia prípadne konania, ktoré mu predchádzalo, pričom úlohou dovolacieho súdu nie je domýšľať si, či hľadať, v čom by mohli spočívať konkrétne dôvody obvineného námietok (primerane napríklad rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 518/2019).

79. Napriek tomu, nad rámec uvedeného, len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že podľa bodu 1 recitálu Smernice 2016/1919 je jej účelom zabezpečiť účinný výkon práva na prístup k obhajcovi, ako ho stanovuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ, tým, že podozrivým a obvineným osobám v trestnom konaní a vyžiadaným osobám, ktoré sú predmetom konania o európskom zatykači podľa rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV (ďalej len „vyžiadané osoby“) sprístupňuje pomoc obhajcu, ktorú hradia členské štáty. Podľa čl. 4 ods. 1 Smernice 2016/1919 členské štáty zabezpečia, aby podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní, ktoré nemajú dostatok prostriedkov na zaplatenie pomoci obhajcu, mali právo na právnu pomoc, ak to vyžadujú záujmy spravodlivosti.

80. Vychádzajúc z obsahu vyšetrovacieho spisu všetky osoby zadržané 22. júla 2021, teda obvinený, spoluobvinený O. P. a svedkyňa S. J. boli už pri zadržaní poučení, že svoje práva môžu uplatňovať sami alebo prostredníctvom obhajcu a zároveň boli poučení, že majú právo si obhajcu zvoliť, resp. v prípade,

že nemajú prostriedky na zaplatenie obhajcu, majú právo žiadať, aby im bol obhajca ustanovený a v tejto súvislosti poučení aj o nároku na bezplatnú obhajobu, resp. obhajobu za zníženú odmenu. Zároveň boli poučení o tom, že sa s obhajcom môžu radiť už v priebehu zadržania bez prítomnosti tretej osoby, ako aj o ich práve žiadať, aby sa obhajca zúčastnil ich výsluchu a bez jeho prítomnosti nevypovedať. Rovnako tak boli poučení aj v zápisniciach o ich výsluchu v procesnom postavení zadržaného podozrivého. Z uvedených dôvodov preto najvyšší súd v postupe orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s výsluchom zadržaných podozrivých osôb nezistil žiaden dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Najvyšší súd zároveň uvádza, že obvinený námietku porušenia Smernice 2016/1919 vzniesol po prvýkrát až v rámci dovolacieho konania, preto pokiaľ by porušenie predmetnej smernice malo zakladať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený túto námietku vzniesol oneskorene (viď body 29-31 tohto uznesenia), čo bráni jej vecnému prieskumu dovolacím súdom.

81. K dovolacej námietke obvineného spočívajúcej v odmietnutí jeho návrhov na doplnenie dokazovania najvyšší súd uvádza (ako to už bolo uvedené aj v bode 21 tohto rozhodnutia), že za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku, pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 7/2011).

82. Súd vykonávajúci dokazovanie teda návrhmi strán ani ich názormi, čo do rozsahu dokazovania, nie je viazaný. Je výlučne na zvážení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam, a vykonanie ktorého naopak, nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila („argumenta ponderantur, non numerantur“). Súd je však povinný s návrhmi strán v konaní, čo do rozsahu dokazovania, sa vysporiadať (primerane rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 5Tdo/54/2019, 4Tdo/34/2018).

83. Vychádzajúc z ustanovení § 272 ods. 3 Trestného poriadku, § 2 ods. 11 Trestného poriadku obvinený je síce v rámci práva na obhajobu oprávnený navrhovať dôkazy a určitý dôkaz aj sám zabezpečiť, je ale na úvahe orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktoré z dôkazov vykoná, respektíve zabezpečí. V rámci práva na obhajobu, v konaní pred súdom je povinnosťou súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 116/2014).

84. Aj ústavný súd považuje za plne ústavne udržateľný a s koncepciou základných práv a slobôd súladný právny názor najvyššieho súdu, podľa ktorého právu na obhajobu nezodpovedá povinnosť konajúceho súdu v trestnej veci vykonať všetky obžalovaným navrhované dôkazy. Súd v trestnom konaní podrobuje vyvíjajúcu sa dôkaznú situáciu permanentnému hodnoteniu a na dôkazné návrhy strán konania reaguje vždy v závislosti od konkrétnej fázy tohoto kontinuálne prebiehajúceho procesu. Nadväzne je dôležitou povinnosťou trestného súdu objasniť, z akého dôvodu neakceptoval dôkazné návrhy strán procesu. Podoby splnenia tejto povinnosti môžu byť rozmanité. Dôležité je, aby ich spájal spoločný menovateľ, ktorým je preskúmateľnosť, teda ich spätná konfrontovateľnosť s ostatnými okolnosťami prejednávanej veci. Len tak možno spoľahlivo vyhodnotiť, či postup objasňovania skutkového stavu veci nevykazuje známky svojvôle, a tým de facto zneužitia moci, ktorou súd pri usmerňovaní dokazovania disponuje. Preskúmateľnosť je kvalita adresovaná v prvom rade účastníkovi konania - v trestnom konaní obžalovanému. On je adresátom rozhodnutia, jeho sa budú právne o faktické účinky rozhodnutia bezprostredne dotýkať. Preto práve on je prvoradým nositeľom práva spoznať skutočné dôvody výroku meritórneho rozhodnutia v trestnom konaní. Požiadavka na ich spoznanie však nemusí mať v každom prípade nutne podobu rekapitulácie všetkých podstatných dôvodov v jednom záverečnom rozhodnutí (uznesenie Ústavného súdu SR z 18. augusta 2023, sp. zn. III. ÚS 386/2023).

85. Z predloženého spisu vyplýva, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 9. septembra 2022 uznesením podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol návrhy obvineného na doplnenie dokazovania, a to 1/ vypracovanie znaleckého posudku na zistenie prítomnosti DNA spoluobvineného O. P. a svedkyne S. J. na zaistenej plastovej striekačke, 2/ výsluchy príslušníkov Policajného zboru ako osôb zúčastnených na služobnom zákroku vykonanom 22. júla 2021, 3/ vyžiadanim a oboznámením rozpisu prác príslušníkov Policajného zboru, ktorí vykonávali zásah proti obvinenému 22. júla 2021, 4/ vyžiadanim a oboznámením prepisov komunikácie príslušníkov Policajného zboru s operačným strediskom počas služobného zákroku a 5/ výsluchom príslušníkov Policajného zboru k okolnostiam vydania vecí svedkyňou S. J. a výsluchom kriminalistického technika.

86. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku na str. 38 k odmietnutiu návrhov obvineného na doplnenie dokazovania uviedol, že navrhované dôkazy považoval za nadbytočné z dôvodu, že z vykonaného rozsiahleho dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že sa obvinený dopustil skutku, ktorý je mu kladený za vinu a zároveň doplnil, že vykonal aj dôkazy navrhnuté obvineným, tým, že zabezpečil navrhované správy a listiny a vypočul štyroch príslušníkov Policajného zboru.

87. Krajský súd v napadnutom uznesení na str. 8 k postupu okresného súdu pri odmietnutí návrhov obvineného na doplnenie dokazovania uviedol, že sa stotožnil s názorom okresného súdu, že vykonanie navrhovaných dôkazov nebolo pre rozhodnutie v merite veci podstatné a nevyhnutné, naopak by neúmerne predĺžilo trestné konanie a doplnil, že okresný súd odmietnutie návrhov na doplnenie dokazovania logicky vysvetlil.

88. Dôkazy, ktoré obvinený navrhol vykonať, možno rozdeliť do dvoch skupín, a to dôkazy vzťahujúce sa k zadržaniu obvineného a dôkazy vzťahujúce sa ku stope č. 9, t. j. k zaistenej injekčnej striekačke, ktorú do konania mala vydať S. J..

89. Hoci odôvodnenia rozsudku okresného súdu a napadnutého uznesenia krajského súdu v tomto smere sú pomerne stručné, je ich potrebné vnímať aj v kontexte celého dokazovania vykonaného okresným súdom a v kontexte celého odôvodnenia dotknutých rozhodnutí. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že okresný súd reagoval na výhrady obvineného tak vo vzťahu k okolnostiam jeho zadržania v súvislosti so zastavením vozidla, ako aj vo vzťahu k okolnostiam súvisiacim s vydaním zatavenej injekčnej striekačky svedkyňou S. J. tak, že do konania zabezpečil správu OR PZ BnB z 11. februára 2022 týkajúcu sa účasti jednotlivých príslušníkov Policajného zboru na zadržaní obvineného, ako aj okolností vyžiadania súčinnosti od Okresného dopravného inšpektorátu v Bánovciach nad Bebravou (č. l. 932), ktorú oboznámil na hlavnom pojednávaní konanom 27. apríla 2022 a následne na hlavnom pojednávaní konanom 13. júna 2022 vypočul ako svedkov príslušníkov Policajného zboru kpt. JUDr. X. D., mjr. Mgr. I. K. a npor. Mgr. Z. D. a na hlavnom pojednávaní konanom 9. septembra 2022 vypočul ako svedka príslušníka Policajného zboru Mgr. S. J..

90. Z uvedeného je teda zrejmé, že súdy nižšieho stupňa sa dôkaznými návrhmi obvineného zaoberali, procesne na ne reagovali a v dôvodoch svojho rozhodnutia vysvetlili, prečo im nevyhoveli [odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (primerane napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/2005, III. ÚS 17/2018)], pričom tento obsah a rozsah vlastnej úvahy súdov nižšieho stupňa o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, ktorú nie je možné považovať za svojvoľnú, či arbitrárnu (obvineným navrhované dôkazy považovali súdy nižšieho stupňa za nadbytočné, nepodstatné s ohľadom na vykonané dôkazy popísané v ich rozhodnutiach), dovolací súd v rámci dovolacieho konania, nie je oprávnený preskúmať, pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i), veta za bodkočiarkou, Trestného poriadku, podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (primerane už spomínané rozhodnutie publikované pod číslom R 7/2011).

91. Z uvedených dôvodov preto najvyšší súd v postupe súdov nižšieho stupňa, ktoré odmietli ďalšie návrhy obvineného na doplnenie dokazovania nevzhliadol dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

92. Obvinený v podanom dovolaní ďalej vzniesol výhrady k zaisteniu stopy č. 9 (zatavená plastová injekčná striekačka), a to z dôvodu, že ju mala do konania vydať svedkyňa S. J., hoci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ju nemala pri sebe.

93. Podľa § 89a ods. 1 Trestného poriadku Kto má pri sebe vec, ktorá môže slúžiť na účely dokazovania, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely dokazovania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

94. Trestný poriadok v súvislosti s predložením, resp. vydaním veci používa spojenie „pri sebe“, ktoré však nie je možné vykladať zužujúco len na prípady, kedy by osoba, ktorá vec predkladá, resp. vydáva, túto mala v čase výzvy fyzicky pri sebe. V súvislosti s vyšetrovaním môže napr. nastať taká situácia, že z výsluchu svedka vyplynie, že má v dispozícii listinu, ktorá môže slúžiť na účely dokazovania, hoci ju v čase výsluchu nemusí mať pri sebe, ale napr. doma, či v práci. V takomto prípade nič nebráni tomu, aby bol svedok na jej predloženie, resp. vydanie vyzvaný s tým, že k fyzickému predloženiu, či vydaniu listiny dôjde následne, o čom bude spísaná zápisnica. Najvyšší súd preto uvádza, že spojenie „pri sebe“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá vec predkladá, resp. vydáva, má túto vo svojej dispozícii, resp. vo svojej moci.

95. Zo Zápisnice o vydaní veci z 23. júla 2021 vyplýva, že S. J. v uvedený deň podľa § 89a ods. 1 Trestného poriadku vydala okrem iného aj zatavenú plastovú striekačku s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky s tým, že ju vydala vyšetrovateľovi Policajného zboru npor. Mgr. S. J., pričom podľa predmetnej zápisnice úkon vydania trval od 02.10 hod. do 02.25 hod..

96. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase zadržania (22. júla 2021 o 20.40 hod.) S. J. zatavenú plastovú striekačku pri sebe nemala, čo konštatoval okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku na str. 32, kde okrem iného uviedol, že menovaná po svojom zadržaní s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracovala a ukázala im miesto, kde spoločne s obvineným pred ich zadržaním ukryla predmetnú plastovú striekačku. Okresný súd ďalej uviedol, že svedkyňa S. J. bola pred vydaním zatavenej plastovej striekačky zákonným spôsobom poučená, dotknutú vec orgánom činným v trestnom konaní dobrovoľne vydala a o tejto skutočnosti bola následne po dostavení sa na policajné oddelenie spísaná aj zápisnica o vydaní veci.

97. Podľa § 93 ods. 1 Trestného poriadku Zápisnica o úkonoch podľa § 89a až 92 musí obsahovať aj dostatočne presný opis vydanéj veci, odňatej veci, prevzatej veci alebo počítačových údajov, ktorý umožní určiť ich totožnosť. Zápisnica o vydaní veci sa vydáva ex post po realizácii predloženia alebo vydania veci a má dokumentačný, osvedčovací a deklaratórny charakter.

98. Z obsahu Zápisnice o vydaní veci z 23. júla 2021 vyplýva, že S. J. mala byť na vydanie veci vyzvaná v zápisnici o jej výsluchu v procesnom postavení zadržaného podozrivého. Zo Zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého z 23. júla 2021 vyplýva, že s výsluchom S. J. v procesnom postavení zadržaného podozrivého bolo začaté 23. júla 2021 o 01.15 hod. a výsluch bol skončený 23. júla 2021 o 02.00 hod., pričom v tejto zápisnici absentuje akékoľvek poučenie v súvislosti s vydaním veci.

99. Na hlavnom pojednávaní konanom 9. septembra 2022 bol vypočutý svedok Mgr. S. J., ktorý vypovedal, že je vyšetrovateľom odboru kriminálnej polície, ktorý sa nezúčastnil zadržania obvineného a do vyšetrovania prípadu sa zapojil po jeho zadržaní. Svedok vykonal výsluch svedkyne S. J. a zároveň s menovanou svedkyňou administratívne spísal zápisnicu o vydaní veci. Svedok vie od kolegov, že svedkyňa S. J. na mieste poučili podľa § 89a Trestného poriadku, pričom svedkyňa mala mať drogu pri sebe počas eskortovania a následne ju svedkovi vydala v budove Okresného riaditeľstva PZ. Svedok

Mgr. J. ďalej vypovedal, že svedkyňa ukázala, kde sa droga nachádza, na ktoré miesto ju predtým s obvineným schovali, na tom mieste ju fyzicky nevydala. Podľa informácií svedka Mgr. J. svedkyňa J. v čase zastavenia vozidla predmetnú drogu pri sebe nemala.

100. Z uvedeného potom vyplýva, že v čase zadržania svedkyne S. J. sa zatavená plastová striekačka nenachádzala u žiadnej zo zadržaných osôb a ani vo vozidle, ktoré bolo zastavené, ale mala byť podľa skutkovej vety rozsudku okresného súdu obvineným ukrytá na smetisku nachádzajúcom sa za mestom Nováky v smere na Bánovce nad Bebravou.

101. Podľa verejne dostupných údajov () ide o uzavretú skládku odpadov prevádzkovanú do roku 2000, ktorej vlastníkom je spoločnosť Novácke chemické závody, a. s. v konkurze.

102. Z predloženého spisu ďalej vyplýva, že okresný súd nevenoval dostatočnú pozornosť okolnostiam prevozu v tom čase zadržanej podozrivej S. J. z miesta jej zadržania na predmetnú skládku, ani okolnostiam nájdenia zatavenej plastovej injekčnej striekačky na predmetnej skládke a ani okolnostiam, ako sa táto dostala do dispozície svedkyne S. J.. Navyše z vykonaného dokazovania je zrejmé, že miesto skládky odpadu nie je miestom, ku ktorému by svedkyňa S. J. mala akýkoľvek vzťah, napr. vlastnícky, resp. iný vzťah, ktorý by ju oprávňoval na vstup na miesto skládky. Pokiaľ svedkyňa S. J. po svojom zadržení orgánom činným v trestnom konaní oznámila, že zatavená plastová striekačka sa nachádza na skládke odpadu za mestom Nováky, ako správny sa v prejednávanom prípade javil byť postup podľa § 101 Trestného poriadku (prehliadka iných priestorov alebo pozemkov), pričom pri prehliadke pozemku by predmetná zatavená injekčná striekačka mohla byť zaistená.

103. Je preto nutné obvinenému prisvedčiť, že k zaisteniu zatavenej plastovej striekačky nedošlo v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, a preto na tento dôkazný prostriedok a ani na dôkazy z neho plynúce nie je možné v konaní prihliadať, čo by mohlo založiť dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

104. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je potrebné podotknúť, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I).

105. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere („solely or to a decisive extent“) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, [pozri Mariana Marinescu v. Rumunsko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej „len ESĽP“) z 2. februára 2010, Emen v. Turecko - rozsudok ESĽP z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší v. Holandsko - rozsudok ESĽP z 23. apríla 1997, Visser v. Holandsko - rozsudok ESĽP zo 14. februára 2002, Al-Khawaja a Tahery v. Spojené kráľovstvo - rozsudok ESĽP z 15. decembra 2011 a ďalšie].

106. Dovolanie a rozhodnutie o ňom (ako to už bolo vyššie uvedené) znamená prelom právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu, alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní

dôkazov (primerane uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júla 2019, sp. zn. 3Tdo/29/2019).

107. V prejednávanej veci bol obvinený uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

108. Právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 založilo odsúdenie obvineného rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 21. januára 2015, sp. zn. 3T/55/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 4. júna 2015, sp. zn. 2To/46/2015, ktorým bol obvinený uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona, sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

109. Právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona založilo neoprávnené zadovážovanie omamných a psychotropných látok S. J., K. G. a D. B..

110. Zároveň je potrebné konštatovať, že odsúdenie obvineného nebolo založené ani výlučne a ani v rozhodujúcej miere na zaistení zatavenej plastovej striekačky s obsahom metamfetamínu, pričom vypustenie časti skutkovej vety, ktorá sa práve o tento nezákonne zabezpečený dôkaz opiera, nemá žiaden vplyv na právnu kvalifikáciu zvyšnej časti skutku, z ktorého spáchania bol obvinený uznaný vinným.

111. Z uvedených dôvodov preto najvyšší súd konštatuje, že zaistenie zatavenej injekčnej striekačky s obsahom metamfetamínu v rozpore s Trestným poriadkom dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku nezakladá.

112. Vzhľadom na to, že obvinený L. G. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

113. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.